ઉડતે ચમન

અને

ગુલાબે-ગુલશન.

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

ગાંધી, પ્રેમચંદ વિઠ્ઠલ.

ઠે. ગાંધીની પોળમાં—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી. [illegible] ૧૦૦૦

સને ૧૯૦૬ સંવત ૧૯૬૨

અમદાવાદ

ધી "ચીમનલાલ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

ઈશ્વરભાઈ ગોવિંદરામે છાપ્યું.

કિંમત ચાર આના.

ગુલાબે ગુલશ.

ભાગ ૪ થો

ગઝલ સ્તાન

ગઝલ—કાફી

દીલ જાનસે ફીદા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
કુરબાન હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
તેરી ગલીમે આંયા તેરે ઇશ્કને સતાયા!
બદનામ હો રહા હુ ચાહે બોલો યા ન બોલો,
તેરી ઇશ્કકી કટારી દીલપર લગી હુઍ કારી,
જખ્મી બંએ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
તેરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેમે ડ઼ગેરા
ગલે હાર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
શીમ્શીને ફુલમારા મન્સુર જા પુકારા,
સુલીપે ચડ રહ હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
સુરદેકો ઝીંદા કરકે હમ કુએ ઇઝની પકે,
મુજરીમ બએ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
આરા ચલ હુએ સરપર પહોંચા ગએ દરપે મરકર
બલહાર હો રહી હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,

ગઝલ—મુઝરત

બંદા બના ચુકી હુએ હમકો બતાઓ ખ્વાજા
દીલ હુએ નીસાર ખ્વાજા જા હુએ ફીદાઓ ખ્વાજા
દેખી હુએ કુદરીયોને શાને અદાએ ખ્વાજા,
કો ઇખ્તીઆર હોકે હમ હુએ ફીદાએ ખ્વાજા,
ચાહે ગદા બના લે ચાહે અમીર કરદે,
રાઝી હુએ હમ ઉસીમે જો હોરઝાએ ખ્વાજા,
જન્નતકી ક્યા હવીસ હુએ હુરોંકી ક્યા તમન્ના,
ઘરકર રહી હુએ દીલમે શાને અદાએ ખ્વાજા,

મુઝતર તેરી નઝરમે શાહોકી ક્યા હકીકત
અલ્લાહને બનાયા હમકો ગદાએ ખ્વાજા.

ગઝલ મહામુદશાહ

ચાલો સખી અજમેર નગર ખ્વાજેકા જોબન દેખતલો,
ફુલકી ચાદર માથે ઓડે મનમોહનકો દેખતલો,
નુરે ઇલાહીકા યેબરસત હએ ખ્વાજા પીઆરી ફુલીબહાર,
દુલો ચીશ્તી બન બએઠે હએ આકે દરશન દેખતલો,
સેજ રચી હએ ધુમ મચી હએ ગુંન ગાયન હએ હુરો મલક,
જએ માગત હએ ચીશ્તી પીઆસે બર પાવત હએ મનકી મુરાદ.
દે તુ દાતા આન ભીકારીકો ખાસા ભોજન દેખતલો,
ગેસુ સજે હએ ચોખટકો મોરે ખ્વાજાકા અંગન દેખતલો,
તુમરે દરવાજે આન પડા મહેમુદશાહ અયે ગરીબ નવાઝ,
ગએર બયા હએ હાલ મોરા તુમ ખોલકે ચલવન દેખતલો.

કાહારવા—દાદર,

આવો આવો નગરીઆ હમારારે
પડી સુની સજરીયા હમારીરે—આવો
મોતી પરોદીએ બચેઠે હો તુમ બાલ બાલમે
ઝુલ્ફે બના બનાકે ફસાતે હો જાલમે
લાગી કએસી ગુઝરીઆ હમારીરે—આવો
એ હુસ્ન ચંદરોજ હએ હો કાસ ખીઆલમે
એક દીન ઝવાલ હોતા હએ આખીર કમાલમે
નહી બાજે બસરીયા હમારીરે—આવો
મુજ બાવફાકો ભુલગએ કીસ ખીઆલમે
શાયદ ફસે હો તુમ કીસી ગેસુકે જાલમે
જાત બીતી ઉમરીયા હમારીરે—આવો
એક એકસે એક બડકે હએ હુસ્નો જમાલમે
ખોટા ખરા નીકલતા હમે કીસ્મતકે માલમે
જાગો જાગો નગરીયા હમારીરે—આવો
પહેલેતો દીલકો દે દીયા એ આઝમાએ દીલ
ફીર દીલકી દીલમે કહેતા હું અફસોસ હાએ દીલ
પડ ગઈ સુની સજરીયા હમારીરે—આવો
સાકીને રંગ દીયા મુજેહ રંગે શરાબમે
જલવા મુહાદીકા નજર આયા શરાબમે

રંગદે રંગદે ચુંદરીઆ હમારીરે—આવો
ખ્વાજેકા નામ સુનકે મંએ આશ હું દુરસે
ઝીસ્તી કો મેરી ભરદો મહમ્દ કે નુરમે
ભરદે ભરદો ગગરીયા હમારીરે—આવો
સબ ઉમ્ર અપની હમને યોં યુંહી તબાહકી
અબ સરપે લેકે જાતે હંએ ગઠડી ગુનાહકી
હાએ બીતી ઉમરીયા હમારીરે—આવો
મોહોતાજ હું ગરીબ હું બેશક હું મંએ મજુર
કબ તક રહું મંએ આપકે કદમોસુ દુર દુર
કભી લે લો ખબરીયા હમારીરે—આવો
સો કરવટે બદલતા હું પડતી નાહી હંએ કલ
કીસ ગુલકા હંએ ખીઆલ મુજેહ હાએ આજકલ
કીસ્સે લડ ગઈ નજરીયા હમારીરે—આવો

ગઝલ-મોઅલ્લફ

માંગતે હો મુફ્ત દીલ ક્યુંકર સનમ દે દેંગે હમ,
પાંચ બોસે હયે બહા પર એસો કમ દે દેંગે હમ,
બુલ હવીસ હમકો ન સમજો આશકે જાબાઝ હયે,
દીલ હયે કયા શએ જાંતેરે ઝેરે ચદમ દે દેકે દમ,
વસ્લકા વાઅદા ન ટાલો જાને મન દે દેકે હમ;
આપકી દમ બાઝીયોપર અપના દમ દે દેંગે હમ,
હસરતે બોસોમે ગર યુંહી રવા લબ ચાટતા
ગોલ કર શરબતમે અયે દીલ ઠુજકો સમ દેંગે હમ,
યે હકી સાગીરમે દેખા હમને હાલે દો જહાં,
કરકે સાકી પર તસદદુક જામે જમ દે દેંગે હમ,
ફએરસે ગર વો બુતે સંગી યહાં આ જાયેગા,
ઉસકો રહેનેકે લીયે દીલકા હરમ દે દેંગે હમ,
અહેદ પએમા જીસ તરાહવો હમસે કરતે હયેઝરીફ,
ગએરસે મીલનેકી ઉન્કોબી કસમ દે દેંગે હમ,

ગઝલે અલી

અયે મેરે પીર હીદાયતકે બતાને વાલે
નારે દોઝખસે મુરદોં બચાને વાલે
દરે અકદસપે ખડા આપકે આગે બંદા
સો ખબર જલદીસે મુરદોં કે જીલાને વાલે

આપકા બસ હય વસીલા હમેં યા ગૌસે ઉમમ
આપકો છોડકે અબ હમ નહી જાનેવાલે
એક નઝર લુત્ફકી ઇસ ખાદીમે કમતરપેહો
બાત સબ બીગડી ફકીરોંકી બનાને વાલે
યે અલી આપકા મદદાહ હએયા ગૌસે ઉમમ
આપ હએ બસ ઇસે છુડાને વાલે

ગઝલે રીંદ.

જામ ભરભરકે મએ હોશરૂબા દે સકી
આજ ઇતની તુજે તોફીક ખદાદે સાકી
ઝુમકા ઝુમલીકે મેરે મુહુંસે લગા સાકી
બાઅદ મુદ્દત તુ મુજે આજ ચખાદે સાકી
એક દો જામકે ખાતીર ન ચુરા મુજસે આંખ
અએન મસતીમે તુ મુજકો ન દગા કે સાકી
કયાહી મયરીંદોંકો પીલવાતા હએ ચુન ચુનકે શરાબ
સાકી નહરે લબન ઇસકા સીલાદે સાકી
કહીં અરવાહ ન મએ ખારોંકી મહરૂમ રહે
પહેલે એક જામ ઝમીંપર તુ લુંઢદે સાકી
રહેમત ઇસકી હુઇ મયે ખારોપે બદલી છાઇ
તુભીં મયે ખાનેકો લીલ્લાહ લુટાદે સાકી
તેરી ઉમીદપે રીંદ આયા હએ ઉફતાંઝાં
દો વે તીલછટ હીજો શીશેમેં પીલાદે સાકી

ગઝલ રીંદ

મુજ બલા નોશકો તીલછટભી હએ કાફી સાકી
ભરદે ચીલ્લુ મે જો શીશીમે હો બાકી બાકી
ભરકે પીલવાતા નહી પાલી સાકી
માફી મએ માંગતા હું દેતા હએ આધી સાકી
ફુલ માંગુતો પીલાતા હયે ખાંડી સાકી
કરતા હએ બઝામે ગુઝરાતાકી તલાફી સાકી
જામે જમ ચાહીએ રીંદોકો ન શાહી સાકી
સલતનત હએ તેરે કુચેકી ગદાઇ સાકી
જામ ઓરોંકો દીએ મુજકો પીયાલી સાકી
હકન બદખુ લગા માનીદે શરાબી સાકી

મસતે હમ જાને કીધર દમેરહએ કુચ્યબા હએ કંહા
ઉમ્ર સારી તેરી બઝમેં તગુઝારી સાકી
બદ્દ પીલેવાકે કલેજા મેરા ઠંડા કર દે
આગે અંગુરને તોં આગ લગાદી સાકી
ઓરતો હસરતે સબ રીંદકે દીલસે નીકલી
જામે કૈસરકી તમન્ના હએ જો બારી સાકી

મુસ્તઝાદે આલમ

ઝુલફ પુર પેચમેં દીલ ઐસાગીરફતાર હુવા—છુટના દુશવાર હુવા.
બયેઠે બીઠલાએ નયા ઇશકકા અઝાર હુવા—મુફત બીમાર હુવાં
ખાક સહેરાકી તેરે હીજરમેં છાની અયેસી—હએસીયત તક નરહી,
પાર તલવેંકે મેરે દશતકા હરખાર હુવા—ચલના દુશવારહુવા.
આપને હમસે કહાથા કેકલ આએંગે જરૂર-અબતકુ આએ નહુઝુર,
પુરા વાઅદા ન કભી આપકા અયે યાર હુવા—રોઝ ઇકરાર હુવા,
હમસે છુપ છુપકે જો રાતોંકા આસે જાતેહો—ઇસકા બાઇસ્તો કહો.
દોસ્તી કીસીસે હુઈ કીસસે નયા પ્યાર હુવા—કૌન દીલદાર હુવા.
મેરે બાઇસસે જહાંમે હુવા શોહરા તેરા—માન અહેસાન મેરા.
મીસ્રે યુસફ તેરા હરએક ખરીદાર હુવાગમેં બઝાર—હુવા.

ગઝલ દીવાના

ઉતના જી ચાહે સતાલે સીતમ ઇજાદ મુજે
મીસલે તસવીર હું આતી નહી ફરીયાદ મુજે.
આકે તુરબતપે મેરે રોકે કીયા યાદ મુજે
ખાક ઉડાને લગેજબ કરચુકે બરબાદ મુજે
આજ કયું દીયકીયાં આઇ દીલે નાશાદ મુજે
શાયદ ઉસ શોખને ભુલેસે કીયા યાદ મુજે
ગુલબુલો તુમકો મુબારક રહે ગુલસ્તે ચમન
ઝુબહ કરનેકે લીએ જાતા હએ સઇયાદ મુજે
યા ઇલાહી દીલે બેતાબકો કહાં બીઠલાઉ
નઝર આતી નહી બસ્તી કોઈ આબાદ મુજે
તેગ રખરખકે ગલે પરસે ઉઠા લેતા હએ
યે લગાવટ તેરી ભાતી નહી જલ્લાદ મુજે
મયે વો દીવાના હું લીપટેંગે જનાસેઝ મેરે
બાદ મરનેકે ન છોડેંગે પરીઝાદ મુજે

ગઝલ ઝામીન.

યા અલી જીસપે તેરે લુત્ફકા સાયા હોગા
તાજે શાહીસે બુલંદ ઉસકા તો પાયા હોગા
યા મોહમ્મદ હુએ તેરે સામને યુસુફ ઝરરા
દસતે કુદરતને તેરા હુસન બનાયા હોગા
જીસને કોનયે નમે સમજા હયે તુમે પુશતોપનહા
ઉસકો દારેનકી આફતસે બચાયા હોગા
ચાહ યુસુફકી રહી હોગી ન યુસુફકી તલબ
જીસકી આંખોમે તેરા નુર સમાયા હોગા
ખલકને જબકે ગીરાયા તુજે દીલસે ઝામીન
હઝરતે શાહને ઉલફતસે ઉઠાયા હોગા

ગઝલ ગરીબ.

કીસ કદર મંયે જો કરૂં યાર બડાઈ તેરી
અકલ હયેરાન હુએ મેરી દેખ સફાઇ તેરી
આફરીં કહીએ મીયાં તેરે મુસવ્વરકે તંઇ
જીસને ઇસ ખુબીસે તસવીર બનાઈ તેરી
કયા કરૂ કીસસે કહુ કોન કરેગા આસા
સખ્ત મુશકીલ હુએ મેરે હકમે જુદાઈ તેરી
યે જુદાઈ જો જંદાબીચ ન હોતી પેદા
યા ખુદા ખાલી ન રહેતી યે જુદાઈ તેરી
રોઝે મહશરકો ખુદા પુછેગા સખતીસે મુજે
તો મએ અએ દોસ્ત દીલાઉગા દોહાઈ તેરી
યા મોહમ્મદ તેરા દર છોડ કંહા જાએ ગરીબ
બાદશાહીસે તો બહેતર હુએ ગદાઇ તેરી

ગઝલ નઝીબ.

હમતો આશક હુંએ તેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
તુમસે કબ દેખે હુએ મહબુબ સતાને વાલે
બંદકર કયેદે મોહબતમે ખબર લી ન મેરી
દમમેં જીસકે ફંસે દામ છુડાને વાલે
કલ શબે વસ્લમેં કયા જલ્દ બજીથી ઘડીયાં
આજ કયા મરગએ ઘડીયાલ બજાને વાલે
કલ જો રસતેમે મુલાકત હુઈ તો યુ કહા

કહાં જાતેહો તરેહદાર જલાંને વાલે
ગુઝરી મુદ્દતકે મેરે સાથ લીપટને નહી આએ
ક્યા હુએ યાર ગલે અપને લગાને વાલે.
યું તો ઔકાત ગુઝરતી હએ-મઝેદારીમેં,
ન મીલે ચએન મઝેદાર દીખાને વાલે.
અબકે મીલનાહો નઝીર યારશે જાકે કહેના
ક્યા ભલા હમ ન રહે યાર ભુલાને વાલે

ગઝલ કલંદર.

તુજેહ હએ શોક મીલનેકા તો હરદમ લો લગાતા જા
જલાકર ખુદ નુમાઇકો ભસમ તનપર લગાતા જા.
પકડકર ઇશકકી જાડુ સફાકર હુજરએ દીલકો
ધુંઇકી ધુલકો લેકર મુસલ્લાંપર ઉડાતા જા.
મુસલ્લા ફાડ તસબીહ તોડ કીતાબે દાલ પાનીમે.
પકડ દસ્ત મએ પસ્તોકો ગુલામ ઉન્કા કહતા જા.
ન મર ભુખ્ખા ન રખરોઝા નજા મસજીદમે સીજદાકર.
વઝુકા તોડદે કુઝા શરાબે શોક પીતા જા.
નહો મુલ્લા નહો બામન ધુઇકો છોડ નકર પુજા.
હુકમ નાના કલંદરયાં અનલહક તું કહાતા જા,

ગલઝ જફર.

સુરીયોમે હું ન રીન્દોમે ન મયેખારોમે હું.
અએ બુતો બંદા ખુદાકા મંએ ગુન્હગારોમે હુ,
જો લેતા હએ વો બસ ફેર દેતા હએ મુજેહ,
મંએ અજબ એક જીનસે નાકારા ખરીદારોમેં હું.
ગાલીયા દોયા નીકલવા દો તુમ અપને બઝમસે,
યેક મુદ્દતસે તુમારે નાઝ બરદારોમે હું.
હુકમ ગડવાનેકા દો લીલ્લાહ ખુદાકે વાસ્તે,
મંએ તુમારે સબ શહીદોંસે નમુદારોમે હું
મેરી મીલ્લત હએ મોહબ્બત મેરા બઝહબ ઇશ્ક હવે,
ખ્વાહા હુ મંએ કાફરોમે ખ્વાહા દીનદારોમે હુ,
ના કોઈ મુનીસ હયે મેરા ના કોઇ ગમગુસાર,
ગમહી મેરા યાર હયે મંએ ગમકે ગમખ્વારોમે હું
અએ ગફર મંયે કયા બતાઉ તુજસે જો કુચ હુંસો હુ

લેકીન અપને ૫કરેદીકે કપશ બરદારોંમેં હું.

ગઝલ વલી.

દીલ લગા યારસે દીલ્લકા છુટના મુશકીલ,
ઈશકકા ઝખમ લગા ઉસકા સીલાના મુશકીલ.
હુસ્ન હુએ દામે બલા ઝુલ્ફ હુએં દો કાલે નાગ,
જીસકે તંઇ નાગ ડસા ઉસકા જીલાના મુશકીલ.
આતશે ઇશ્કને ઓહતોંકા કીયા ખાના ખરાબ,
આગ દરીયાકો લગી ઉસકા બુઝાના મુશકીલ.
તીફ્લ નાદાન હઠીલા મેરા દીલ અએ પયારે,
મકતબે ઈશકમેં તઆલીમ દીલાના મુશકીલ.
જો ઉમર યાદમે ગુઝરી સો ગનીમત જાનો,
સોગયા ઇશકમે ફીર ઉસકા જગાનામુશકીલ.
રોઝ મખફી વલી ઝાહીર ન કીસીસે કરના'
હાથસે બત ગઈ ઉસકા ફીર આના મુશકીલ'

ગઝલ દાગ.

સીતમહી કરના જફાહી કરના નીગાહે ઉલફત કભી ન કરના,
તુમે કસમ હુએ હમારે સરકી હમારે હકમેં કમી ન કરના
હમારી માયતપે તુમ જો આના તો ચાર આંસુ બહાકેજાના,
ઝરા રહે પાસ આબરૂભી કહીં હમારી હસી ન કરના.
લીએતો ચલતે હુંએ હઝરતેદીલ તુમેભી ઉસ અનજુમનમેલેકીન
હમારે પહેલુમેં બએઠકર તુમ હમીસે પહેલુ તહી ન કરના.
નહીં હુએ કેછ કતલ ઉનકા આસાં યે સખ્તજા હુએ બુરીબાલાકે.
કઝાકો પહેલે શરીક કરના યે કામ અપની ખુશી ન કરનાં
હમ એક રસતા ગલીકા ઉન્કે દીખાકે દીલકો હુએ પશેમાં
યેહ હઝરતે ખીઝરતેકો જતાદો કીસીકી તુમ રહબરી ન કરના.
બુરી હુએ એ દાગ રાહે ઉલફત ખુદા ન લેજાએ અયેસે રસતે,
જો અપની તુમ ખયેર ચાહતેહો તો ભુલકર દીલ લગી ન કરના.

ગઝસ અહસન.

હમેં જબ દેખતે હયે ઉનકો ઉલફત આહી જાતી તએ,
મસલ સચ હુએ કે મુહ દેખેકી ચાહત આઇ જાતી હએ,
બશરકો ચાહીએ મીલતા રહે સારે ઝમાને સે,
કીસી દીન કામ યે સાહીબ સલામત આહી જાતી હએ.

અદાવત હોગઇ હએ ઉનકો કહેનેસે રકીબોં કે,
જબ આ જાતા હએ ઝીકરઅપના મોહુબ્બત આહી જાતી હયે,
અબ સકરતાહએ અએ નાસેહ નસીહત ઇશક બાઝીમે.
જવાની મે હસીનોંપર તબીઅત આહી જાતી હએ.
ગમોં ને ગોકે અહસનકો ધુલાકર કર દીયા કાંટા,
લબોંપર આહ અયે યારો બદીકકત આહી જાતી હએ.

ગઝલ અલી.

ચહેરએઅહમદ નઝરઆતાનહી વાયેકીસમત કામ બનજાતા નહી,
આપકી ફુરકતમેં ઇસ લાચારકો યા રસુલઅલ્લાહ ચેનઆતા નહી.
હો મઝારે મુસતફા પેશે નઝર, યે મુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
યા નબી આઉં મદીનેકીસતરેહ, સાથ અપનેકોઇ લેજાતા નહી.
ચેહરએ અહમદકા જો હએ શેફતાવોકબીસુએબુતાં જાતા નહી,
આશીકે અહમદ હુંમંએ અએશેખજી આપકા કહેના મુજે ભાતા નહી,
દેખું ફીરમએ રોઝએ શાહેઅરબ બખ્ત એયે અલી બદલજાતા નહી.

ગઝલ અહમદ.

ખુદાકે રૂબરૂ જબદીન કયામતકા બપા હોગા,
રસુલે હાશમી ઉમ્મતકા સારે પેશવા હોગા.
મુજે હયે ખૌફ ઉસ દીનકા નજાનું કોનસા દીનહો
ઉતરકર શમસ જબ નીચે સવાનેઝે ખડા હોગા,
વસીલા હયે મુજે ઉનસે જોહએંગે દોસ્તઅલ્લાહકે.
નવાસા ઉસ પયંમબરકા શહીદે કરબલા હોગા.
કયામત-આએગીજીસદીન ઝમી ઓર આસમાં ઉપર.
તો ઉસદોનોં જહાંકે બાદશાહકા સીર ખુલા હોગા,
ગુનહગારોં કો બખશાએંગે ઝાતે કીબરીયાસે વો,
બજુઝ જાતે પયંમબરકે ન કોઇ દુસરા હોગા.
ખુદાકે વાસ્તે મુજકો વહાં પહોંચાઇયો યારો,
જહાં લે હાથમેં નેઝા ખડા મુશકીલ કુશા હોગા
શહીદે કરબલાકા ખુન જબખાતુન માંગેગી
ખુદા જાને વહાંપર ઉસઘડી કયા માજરા હોગા.
ખુદાકો યાદકરઅહમદ કયું ઇતના ખોફ ખાતાહયે,
શફાઅતકે લીએ તેરે મોહમ્મદ મુસતફા હોગા.

ગઝલ વહશી

તેરે સાની અગર કોઇ બશર હોવે તો મઐ જાનું,
બશર તો કીયા વલે શમસો કમર હોવે તો મયેજાનું
તુમ અપની ઝુલફે નાગનકો મેરે મુંહસે મીલા દેખો
અગર વોહ લાખમી કાટે અસર હોવેતો મઐ જાનું
નીકાલો બુરકે કો રૂખસે રહી શબ વસલકી થોડી
તુમ અપને ઝુલ્ફકો ખોલો સહર હોવેતે મયે જાનું
જરા ચુપકે રકીબોંસે મેરી આંખોમે આ બયેઠો,
અગર કોઇ લાખભી હુંઢે ખબર હોવેતો મયે જાનું
તેરે વહશી મીઝાજકો મુજે ડરહઐ મેરે પીઆરે
અગર હમ જાનતક દેવેં કદર હોવેતો મઐ જાનું

ગઝલ તમન્ના

દીલમે વહશતકા તકાઝા હઐ મચલ જાનેદો,
ઝખત કહેતા હયે કે ટલ જાએતો ટલ જાને દો.
મઐ કશી ખુબ કરો તો બાકી જલકી કયા હઐ,
હસરતે દીલકી મેરી મેરી જાન નીકલ જાને દો,
હઝરતે દીલ ન કરો કતલને જલદી ઇતની,
ઠયેરો ઠયેરો ઝરા કાતીલકો સંભલ જાનેદો.
હસરતો યાસ તમન્ના તુંમે વહશતકી કસલ,
બાટ છોડો મુજે જંગલકો નીકલ જાને દો,
વસલકી રાત હયે અરમાન હયે દીલમે લાખો,
હોસલે દીલકે મેરી જાન નીકલ જાને દો.

ગઝલ ડબીરે

હઝાર દીલસે હું તુજપર ફીદા ખુદાકી કસમ,
મુદામ દરપે હું તેરે ગદા ખુદાકી કસમ.
નહી હું યાદસે બાહીર તેરે ઝરા એક કદમ,
સનાહી કરતી હું તેરી સદા ખુદાકી કસમ,
તુખ્વા રહમ કરેયા નીમાહે કહરે સનમ
ન હોંગે મુજસે મઐ હરગીઝજુદા ખુદાકી કસમ
તો ઉમ્મર લીખુગી અલતાફ તેરે બરકાગઝ
ન હોવે શમ્મા મેરેસે અદા ખુદાકી કસમ,
હમેશા રખતીથી દીલબર આરઝુ દીલમે

મીલાદે યારકો મેરે ખુદા ખુદાકી કસમ.

ગઝલ રીંદ.

બરબાદ ન જાએગી યે ફરીયાદ હમારી,
કોઇ તો સુનેગા દીલે ના શાદ હમારી,
ઉઠ જાએંગે જબ હમતો હમે યાદ કરોગે,
ભુલે હુએ બએઠેહો અબસ યાદ હમારી
થરા રએઠેહો અબસ યાદ હમારી
થરા રએંગે ચર્ખે ફરીશતે સભી નકર,
તાઅર્શ જો પોંહોચી કભી ફરયાદ હમારી.
અચ્છા નહીં હરવકત અસીરોંકા સતાના,
પડજાએ કહીં આહ ન સઇયાદ હમારી
રીનશાના કલામ અપના પસંદઆતા અયેરીંદ,
અકસર ગઝલેં પડતે હએ ઉસતાદ હમારી.

ગઝલ ખામોશ.

તુ ન કર અપને લીએ તદબીર અપને હાથસે,
કામ કરતી હએ તેરી તકદીર અપને હાથસે,
ગબ્રકો કર રામ રામ ઓર શેખસાહીબકો સલામ,
હકને ખીચીં હયે હરયેક તસવીર અપને હાથસે.
કલબ અપના સાફ કરલે સોના રૂપા હએ ચેહી,
દેફદે પારસકે તંઇ અકસીર અપને હાથસે.
કબ્રપર મજનુકી જાવે લએલી ગર દામન ફુલાં,
લાશ નીકલેગી કફનકો ચીર અપને હાથસે.
દામને આલુદાહ અયે ખામોશ હોતા કય અજબ
પાક કરદેં રજરતે શબ્બીર અપને હાથસે.

ગઝલ રીંદ

જો જીસકે હકમેં સમજા વો બહેતર બના દીયા
મુજકો ફકીર તુજકો તવંગર બના દીયા,
ખાલીકને એક એકસે બહેતર કીયા હયે ખલક
દારા કોઇ કીસીકો સીકંદર બનાદીયા.
ગાફીલ મુકામે રશક નહીં જાઓ શુક્ર હએ,
સોસે બુરા તો એકસે બહેતર બનાદીયા,
સાહીબ કમાલ રખતે હએ અકસીરકા ખવાસ.
મુટકી ઉઠાઇ ખાકકી ઓર ઝર બના દીયા.

અરઝ મઝે તૌક પાઉમેં ઝંજીર ડાલી રીંદ,
સોહાયુંકા અપને યે ઝેવર બનાદીયા.

ગઝલ મોમીન.

વો જો હમમે તુમમે કરારથા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો
વોહ યાને વાયદા નેબાહકા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો.
વો જો લુત્ફ મુજપે થા પેશતર વો કરમકે થા મેરે હાલપર.
મુજે સબ હએ યાદ ઝરા ઝરા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
વો નયે ગીલે વો શીકાયએ વો મઝેહ થઝેહકી હીકયતે,
વો હરેક બાતમે રૂઠના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો,
કભી બયેઠ સબમે જો રૂબરૂ તો ઇશારતોંહયે ગુફતગુ.
વો બયાન શોકકા બરમલા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો,
કભી હમને તુમમેભી ચાહથી કભી હમસે તુમસે નીબહાથી,
કભી હમભી તુમભીથે આશના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
જીસે આપ ગીનતેથે આશના જીસે આપ કહેતેથે બાવફા.
મંએ વહી હું મોમેને મુબતેલા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો.

ગઝલ નયાઝ.

ઇશ્કમે તેરે કોહે ગમ સરપે લીયા જો હો સોહો
અયેશો નીશાતે ઝીન્દગી છોડ દીયા જો હોસોહો.
દીલબરકી સબ મુસીબતે અઝેકી ઉસકે રૂબરૂ,
નાઝો અદાસે મુસ્કુરા કહેને લગા જો હો સો હો
અકલકે મદરેસમે ઉઠ ઇશ્કકે મએકદેસે આ,
જામે ફનાએ બે ખુદી અબતો પીઆ જો હોસોહો.
હસ્તીકી જો સરામે આ રાતકી રાત મસ રહા,
સુબ્હ અદમ હુવી નમુદ પાઉં ઉઠા જો હોસોહો;
પુછો ન મુજ મરીઝસે યારો સલાહે કાર તુમ,
અપને તો અબ રહે નહી હોશ બજા જો હોસોહો;
દુનીઆકે નેકો બદસે કામઅબતો નીઆઝ કુછ નહી.
અપનેસે જો ગુઝરગયા ફીર ઉસે કયા જો હોસોહો.

ગઝલ જામીન

દીખલાદે જમાલ અપના તલબગાર હું તેરા,
મુસાકી તરેહ તાલીબે દીદાર હું તેરા.
કુછ હુરકી ખ્વાહીશ હએ ન જન્નતકી તલબહએ.

મુદ્દતસે મેરી જાન ગીરફતાર હું તેરા
દુનયાંમે ગુલીખાંકી સીફત અએ મેરે યુસુફ,
બાઝારે મોહબ્બતમેં ખરીદાર હું તેરા.
બેહોશ કીયા હએ મુઝેહ જલ્વેને તુમ્હારે,
ઇતની તો ખબર હએ કે ખબરદાર હું તેરા.
બુલબુલકી તરેહ શોરો ફુગા કરતે હએં બદખ્વાહ,
મઅેં ખાર નહી યાર મઅેં ગુલઝાર હું તેરા.
મઅે બાદએ પએમા ગમે વહેદતકા હું સાકી,
હે જામે મોહબ્બત મુઝેહ મઅે ખ્વાર હું તેરા.
અએ સાહેબે ગઅેરત મેરી જલદીસે ખબર લે,
બદનામ હુવા મઅેં સરે બાઝાર હું તેરા.
કાંટાસા ખટકતા હું રકીબોંકે જીગરમે,
ગુલહું મઅે તેરા બાગકા યા ખારહું તેરા
ઝામીન તેરી કુદરતસે લબે જાનહએ પ્યારે,
આ મીલ મેરે ઇસા કે મઅે બીમાર હું તેરા,

ગઝલ.

ખુદા જાને યે કીસ્મતમે હમારે ક્યા લીખા હોગા.
જો ઝાહેર હયે સો દેખેંગે મગર બાતીનમે ક્યા હોગા.
જો હએ મહબુબ અલ્લાહકા હમારા વો વસીલા હયે,
નવાસા જીસ પયગમ્બરકા શહીદે કરબલા હોગા.
ન હોવેગી કહીં આસ્માં કયામત હોવેગી કાયમ,
જના શીલ્લાહ હકે ગુલશનમે યેક ગુન્ચા ખીલા હોગા.
ઉસે ક્યા ખૌફ હએ યારો અઝાબે રોઝે મહશરકા,
કે સાબીત જીસકે સીનેપર દરૂદે મુસ્ત ફાતા હોગા.

ગઝલ હકીમ.

હમને અફલાક કો સો રંગ બદલને દેખ
પર મઅે કીસમતકે નવીસ્તેકો ટલતે દેખા.
મરઝે ઇશકમે આજીઝ હએ ખુદાઇ સારી.
સદ ફલાતુંકો યહાં હાથકો મસલતે દેખા,
બઝમે દુનીયાંમેં અજબ હએ ન ફનુંન હો અસર
યાં ફરીશ્તોકો કે તહાં પાકી ફીસલતે દેખા.
રેશ તુર્જ પરતવે દીદારકે ઇનસા ક્યા હએ,

હમને કોહ તુર કો ઇસ જા ન સંભલતે દેખા.
સબ તડપતે હુએ જુદાઇસે સનમકે બીસમીલ,
લખતે દીલ હમને ફકીહકોબી નીગલતે દેખા,

ગજલ કેસ.

જાકે ગુલઝારસે સઇયાદ ફીરાયા ઉલટા,
ક્યા નસીબા હયે તેરા બુલબુલે શયેદા ઉલટા.
તને ઉરીઆનીસે બહેતર નહી દુનીઆમે લીબાસ,
યે વો જામા હયેકે જીસકા નહીં સીધા ઉલટા.
ગાલીયાં આપહી દો આપહી હો જાઓ ખફા,
જાકે ગએરોસે કરો ફીર મેરાશીકવા ઉલટા.
નામ ઉસને જો સુના ઇસ્કકી બીમારીકા,
મેરે દરપરસે ફીરા આકે મસીહાઉલટા.
યાદ આયા જો મુજેહ કુએ સનમ હશરકેદીન
દરે ફીરદોસ તલક જાકે ફીરઆયા ઉલટા.
નાલા કરનેસે મેરે માર ખફા હોતાહુએ,
રહમકી જા ઉસે આ જાતા હયે ગુસ્સા.
કયેસકે તરહસે હો જાતે હઝારો શયેદા.
પરદા મહમીલકા જો રખ્તી કભી લયેલા ઉલટા,

ગજલ રઝા.

તુને કુછ કદર મેરી આહ ન જાની અફસોસ
કદરદાનીસે કોઇ બાત ન માની અફસોસ
દાસતાં દરદ કી અપની મેં યે કહું કીસકે આગે,
કોઇ સુનતા નહી મેરી કહાની અફસોસ
ચશમેં તર ઝોઅફે બદન ખુશકીએ લબ ઝરદીએ રંગ
યે મીલી દરદો મોહબ્બતકી નીશાની અફશોસ,
દીલ અગર કહેનેમે હોતા તો યે દુખ કીયું હોતા,
હુએ બગલમેભી મેરે દુશમને જાની અફશોસ,
રહમ આતા હુએ રઝા દેખ તેરા હાલ મુજે,
મુફત બરબાદ ગઇ તેરી જવાની અફશોસ.

કાફી.

જીનુ ઇસ્કમે સર ન દીયા દો જુગ જીઆ તો કયા હુવા—જીનુ
જોગી જુગત જાને નહી કપડ રંગા તો કીયા હુવા,

અપના ઘટ રંગા નહી પ્રગટ રંગાતો કયા હુવા,
દરીયા કીનારે માલમ ખડા માલર જાને દરીયા મેરા
ડુબકી દીયા મોતીના મીલા માલમ બનાતો કયા હુવા
મકકે મદીને શેહેરમે સીઝદા દીયા તો કયા હુવા—
દીલકા કુફર તુટા નહી કાબામા પડા તો કયા હુવા—જીનુ
ચરખા પુકારે રૂઈ રૂઈ આશક પુકારે મઓલા તુહી તુહી,
આદમકુ દમ પુછા નહી રો રો મુવા તો કયા હુવા—જીનું
કહે છાવલી સુનરે પીયા પીઉ પીઉ કરતે મેરા જીવ ગયા,
જીનું પ્રેમરસ ચાખા નહી રસીઆ બનાતો કયા હુવા—જીનું

બહારે ગુલશન.

ભાગ ૫ મો.

ગઝલ

બુતોંસે બચકે ચલતા હુ પર આફત આહી જાતી હએ,
યેહ કાફીર વોહ કીયામત હે તબીયત આહી જાતી હએ.
યે સબ કહેનકી બાતે હએ હમ ઉનકો છોડ બેઠે હએ
જબ આંખિચાર હોતી હએ મુરવ્વત આહી જાતી હએ.
બનાવટસે નહી નાઝુક મીજાઝ કુછ હસીનો પર,
ખુદા જબ હુસ્ન દેતા હએ નીઝાકત આહી જાતી હએ
ન ઉલજો તઆના દુશમનસે એસા હોઈ જાતા હએ
જહાં ઇખલાસ હોતા હયે શીકાયત આહી જાતી હએ
ઝહીર ખસતાં જાં શબ સોરહા કુછ કહાકે સુનતે હએ
તઆ જુબ કીયા હયે ઇનસાંકો હુમીયત આહી જાતી હએ

ગજલ સઆદી.

અએ માંહે આલમ સો જનમ અઝમન ચેરા રંજદઈ
અગે શામાશબઅફ રોઝે મન અઝમન ચરા રંજીદઈ.
યકશબ હેરા રેહેમાં કુનં મતાજાનો દીલકુરબાં કુનંમ.
જાએ તો દર ચસમાં કુનંગ અઝમત ચરા રંજીદઈ.
મન આશકે ઝાર તો અમ અઝજાં વફાદારેતોઅમ,
તાઝીદા અમ યારે તો અંમ અઝમન ચરા રંજીદઈ
મન આશકે દીવાના અમ અઝમન ચરા રંજીદઈ
તુ શમઆ મન પવાના અંમ અઝમન ચરા રંજીદઈ,

રંજીદઇ રંજીદઇ અઝમન ગુના ચેદીદીદઇ
દાયક ગુનાહ બખશી દઈ અઝમન ચરા રંજીદઇ.
મન સાદીએ દીલ ખવાહેતો અબરૂએતોતું માહનો,
મનયારનેકો ખવાહતો અઝમના ચરા રંજીદઇ,

ગઝલ સાઇલ.

કહુ કયા રૂતબએ વાલા મોઇનુદદીન ચીશતીકા,
જીસે દેખા વો હયે શએદા મોઇનુદદીન ચીશતીકા,
તુરબ વીરદે ઝબાં હરદમ યે નામે પાક અયે આદમ
ચીરાગે મંઝીલે ઉકબા મોઇહેદદીન ચીસતીકા
તમન્નાહે મલાઇકકોકે ચુમે આનકર ચોખાટ,
કુછ એસાહી હે દરવાઝા મોઇનુદદીન ચીસતીકા.
ચલો અયે તીશનગાનેમા આરેશ્ત સેરાબ હો ચલકર.
રવાના હયેઝકા દરીયા મોઇનુદદીન ચીસતીકા,
નહી ખાઇશ તેરે જન્નતકી એ રીઝવાં નહી હસરત,
હમે કાફીહે દરવાઝા મોઇનુદદીન ચીશટીકા.
બર આયા ઉસમે જો કોઇ રહા માહફુઝ દોઝખસે,
દરે જન્નતહે દરવાઝા મોઇનુદદીન ચીશતીકા,
ગુલામે ખાક પા હું મએ ગુલામે ખાક પાસાઇલ,
મોઇનુદીન જીલાંકા મોઇનુદદી ચીશતીકા,

ગઝલ ચીશ્તી.

નાઓંમે નદીયા ડુબીજાએ ઝરા તુમ દેખોરે લોકો—નાઓ,
એક અચંબા હમને દેખા મછલી ચાબે પાન.
કવા બજાવે બાંસરી ઓર મેડક તોડે તાન—નાંઓંમે,
એક અંચબા હમને દેખા કુવેમે લગ રહી આગ.
કીચડી પાની જલ ગયા ઓર મછલી રહે ગઇ સાપ—નાઓ
ઘડા ન ડુબે ઘડી ન ડુબે હાથી મલમલ નાહે.
કોટ કંગુરે પાની ચડ ગયા ચીંટીયા પીઆસી જાય—ના,
સાંસ કુવારી બહુ હમલસે નનંદ સુનેહરા ખાએ;
દેખને વાલી પુત જની તો પડોસન લોલી ગાએ—નાઓંમે,
કીડી ચલી સાસરેરે નઓ મન કાજલ બાહાઈ,
ગુરે હાથી લીએ બગલમે ઇટ લીએ લટકાએ—નાઓંમે.

ગઝલ નઆત.

રૂખ બતા અરશપે નઅલઐનસે જાને વાલે,
શબે મેરાજમેં અલ્લાહકો પાને વાલે.
ઇતિના તરસાઓ ન બસ હીજરમે લીલ્લાહ મુરૈહ,
યા નબી ઉમ્મતે આસીકે છુડાને વાલે.
ઝીહાં કર ઇસ દીલે બેતાબકો બુલવાલો શીતાબ,
આપ તે કુમસે હએ મુદોકો જીલાને વાલે.
ઉનકા દીદાર દીખા મુજકો ઇલાહાં જલદી;
જો હએ ઉમ્મતકો મોહબ્બતસે બુલાને વાલે
હશરમે પાએગે હરએકસે આલા રૂતબા,
ઉમ્મતે હઝરતે અહમદકે કહાને વાલે,
દાખીલે ખુલ્દે બરીં હશરમે હોંગે લારએબ,
નઅતે અહમદકે જો હએ પઢને પઢાને વાલે
હશરમે કમું ન રહે ઝેર સીવાએ અહમદ,
સરકે બલ મહફીલે મીલાદમે આને વાલે
અરઝુ વોહ કમી જીનહાર જનાંકી નકરે,
યા નબી હકીકે કમતરકે બરોઝે મહશર.
આપ લારએબ હો જન્નતકે દીખાને વાલે.

કુમરી જીલ્લા.

અપને શાહઝાદે આલમકે લીયે
જંગલ સહેરા બીયાબાન ફીરી—અપને
તન ખાક લગા પહેની કફની
લે જોગનકા સામાન ચલી—અપને.
ઉતર દખન પુરબ પચ્છમ,
દીલી શહેર મુલતાન ફીરી—અપને.

દાદરો

નઝારા ભર મારારે, હો ગોરીઆને—નઝારા
અરે ફુલ માલી સૈયાં ફુલ માલી.
કહોરો બીહારીસે—નઝારા ભર મારરે.
સૈયાં તુતો લાઇ હાંરે તુતો લઇ.
સુગર લીનો થોડારે—નઝારા ભર મારારે,

સઇયાં તોરી તીરછી નજર મોપે પ્યારીરે.
જાદુના કર ડાલોરે—નઝારા બરૂં મારારે,

કુમરી—છબીલા.

દીલદેકે હમે બદનામ કીઆ, અબ કહાં જાતે હો મોરા પીઆ—દીલ
કારી ગટાં ગન હોવે હટા, અબ થર થર કાંપે મોરા જીઆ—દીલ

કુમરી.

કાહે મોહે ગવાલન જટકે, મેં જાઉ તોરે લટકે—કાહે.
લછન તોરે સુની સયાની. આંખયાંમો ખટકે—કાહે.
મીઠે મીઠે મોહે લુભાવે નૈનાં તેરી હટ હટ હટકે—કાહે,

ખ્યાલ કાહાનડે.

ઘર જાને દે છાંડગે રી બૈયાં
હા હા કરતા તોરે પૈ પડતહુ મે હનસે જુકેરેયાં—ઘર
અગર બગરકે લોકવા સુનત ચરચા કરતે બ્રીરજ નારીય.
જાનોજી જાવોજી નાતો ખ બોગે ગાલિયાં—મોહન

કુમરી.

કભુ હોતે ખુશી કભુહોતે ખફા એસી નાદાનોકી દોસતી કયા—કભુ
એ સામે જાનતી પાં રીત નહીં કરતી—
કોટાસા ઉમરા લેતી બયા—એસી નાદાનોકી દોસતી કયા—કભુ

કુમરી.

પીત જોડેકી લાજ રાખો સઇયાં દુર દેશ મત જાવો.
મોરે બાલમાં—બીનતી કરૂ કપકરૂં પઇયાં દુર દેસ મત.
મોરે સઇયાં હાથ જોડું કડપરૂં પઇયાં—પીત જોડેકી

ગાયન.

નેનાં લગાએ કહાં જાઓગે ખલારી ગીયા—નૈનાના લગા,
કપતાન ખાવે મુરગી સરંગ ખાવે બકરા
હમ ગરીબ ખલાસી કહી ઓઝડી,
કંહી ફેફસા કહી તીલ્લી રે—નૈના લગા,
કપતાન પીયે મકસા સરંગ પીવે બ્રાંડી
હમ ગરીબ ખલાસી કહી ઓઝડી,
કંહી ફેફસા કહી તીલ્લી રે—નૈના લગા.
કપતાન પીવે મકસા સરંગ પીવે બ્રાંડી
હમ ગરીબ ખલાસી કહી તાડી,

કહી એવડા કહી રાસી રે—નેના લગા
કપતાન ખાવે કટલેસ, સરંગ ખાવે બચેદે.
હમ ગરીબ ખલાસી કહી ખીચડી,
કહી રાડી કહી ચટનીરે—નેના લગા,
કપતાન ફીરે ઘોડે સરંગ ફીરે ગાડી,
હમ ગરીબ ખલાસી કહી ચલતે.
કહી ગીરતે કહી પડતે રે—નેના લગા,
કપતાન સોવે કેબીન સરંગ સોવે હાલકા,
હમ ગરીબ ખલાસી કંહી તુતક,
કહી મેરા કહી શાલકારે—નેના લગા.

બાહારે ગુલશાન.

ભાગ ૬ ઠો.

જુગની.

પરદેસને જુગની લે ગઇ—પંજાબન જુગની લે ગઇ.
મેરી દીલબર જુગની લે ગઇ—
મેરી જુગનીકે તાગા કાલા—કોઇ લે ગયા કીસ્મત વલા,
મેરી પીઆરી જુગની લે ગઇ—
મેરી જુગની બડી હયે થગતી—સો આઇ ઉસ્કી મંગની.
મેરી ભેલી જુગની લે ગઇ—
મેરી જુગનીકા તાગા લાલ—જુગની રંગ બરંગ કમાલ.
મેરી મતવાલી જુગની લે ગઇ—
મેરી જુગનીકા નાઝુક મોતી—દીલ રખે ફીરાકમે રોતી,
મેરી ભોલી જુગની લે ગઇ—

ગઝલ-ઇન્શા.

ઝીડકી સહી અદા સહી ચીને જબી સહી
એ સબ સહીપર એક નહીકી નહી સહી
મરના મેરા જો ચાહે તો લગ જા ગલેસે ટુક,
અબ કાહે દમ યે મેરા દમે વાપસી સહી
ગર નાઝનીન કહેનેસે માના બુરા હો કુચ,
મેરી તરફ તો દેખીએ મઅે નાઝની સહી.
આગ બડે જો જાતે હો કયું કઓાન હયે બડા,

જો બાતજો હમકો કહેની હયે તુમસે નહી સહી.
મન્જુર દોસ્તી જો તુમે હયે હરયેકસે,
અછા તો ક્યા મઝાયકો ઇન્સાસે હી નહી.

શેઅર.

પાની ભરે હયે યારો યહાં કુરમઝી દોશાલા,
બંનીકી સજ દીખાકર સકનીને માર ડાલા.

ગઝલ વલી.

બે વફાઇ નકર ખુદાસુ દર, જગ હસાઇ નકર ખુદાસુદર.
હયે જુદાઇમે ઝીંન્દગી મુશ્કલ, આ જુદાઈ નકર ખુદાસુદર.
ઉસકું જો આશનાઇ દરકાર હયે, આશનાઈ નકર ખુદાસુદર,
આરસી દેખકર ન હો મગરૂર, ખુદ નુમાઇ નકર ખુદાસુદર.
અયે વલી ગએર આસ્તાને યાર, જુબ્બે સાઇ નકર ખુદાસુદર,

શેઅર.

ઉદી વરસાકી નહી તેરે રઝાઈ સરપર,
માજબીં રાત વય તારો ભરી છાઇ સરપર.

ગઝલ-ઈન્શા.

જો ચાહે તુ મુજસે હસોડેકી ખએર,
તો યું દેખ ઇસ ઘોડે જોડેકી ખએર.
ફુદાદે નશેકે મેને રપ્શકો,
મીઆ સાકી ઇસ ઝુલ્ફ્કઓડેકી ખએર.
દીખાઇ મુજેહ સએર બાગે ઈરમ,
ખસાહી હો ઇસ સબ્ઝેઘોડેકી ખએર.
હસાયા જો મંએને તો બોલે નહી
નઝર આતી કુચ પસ નગોડેકી ખએર
લગા બયેઠ ઇન્શાકો હઓકરતોં યેહ
અરે અપને સે.નેકી તોડેકી ખઅર.

શેઅર.

રાતકો કહેને લગા એરૂકે સુલપર હાતફેર
ફુદરતે હકસે લગી હાત અંધેકે બટેર.

ગઝલ ફરહત,

કીસ્સએ હીજરે ખુતાં હોશમે આલું તો કહું,
થામ લું જબ્ત કરૂં દીલકો સંભાલું તો કહું.

દેકે દમ દામ જો પુછે તો કહા સુસુફને.
આયે ઝુલેખાં હસે બાઝાર દીખાવું તો કહું—
ઝરે રૂખસારસે બોસે કી હો સું કયા કીમત,
આશની દેખલું કસ દેખલું તાલુ તો કહું.
ઝરે દીલ અપના યે ખાકી રહે અભી કયા માલુમ,
દેખલું જાયલું ખુબ આય દીખાલું તો કહુ
સર ગુઝરતે ગમે ગેસુસે યે બરહમ હોગે,
અપને સર બયેકે બીઠાએ જો બલાલુ તો કહુ.
રાઝ દીલકી ન કીસીકો હો ખબર કાનો કાન,
ફરહત અગીઆરકો જબ બઝમસે ટાલુ તો કહુ.

ગઝલ ઝામીન.

દીખ હે રમકોજમાલ અપના મંએ જાં તલબહું યે તાલ કયા હયે
યે ખાકસારોસે રન્જ કયા હયે યે એકસોસે મલાલ કયા હયે.
કમાને અબરૂએ તેગ ખુની કઝા હયે કબઝેમે ઉસકે કાતીલ,
તુમ્હારે અબરૂકે આગે મેહેરૂ ફલક પે રોશન હીલાલ કયા હયે.
લગી હયે જંજાલ મેરી જાંકો મંએ પેંચ ખાતાહું મીસ્લે સુમ્બુલ
કે કયેદ કરનેકો મુર્ગ દીલકે તુમ્હારી ઝુલ્ફોકા જાલ કયા હયે.
યે મીઠી બાતે અદાકી છનવન રસીલી આંખોને હમકો મારા,
જો તેગ બુરરાસે હમકો મારો તો આપકા કુચ કમાલ કયા હયે.
યે દીલમે હસરતહી લે ચલે હમ ઝંબાપર અપના યેહી શીકાયત,
કભી ન પુછાકે તેરા ઝામીન હમારી ફુરકતમે હાલ કયા હયે.

લાવણી.

તેરી ઉલ્ફતપે હુવે બદનામ ન નીકલા તુજસે હમારા કામ
ખફા કયું હમસે હુવે જાની—જુદાઈ કયું દીલપર ઠાની.
છગર ગુલ ગુલકે હુયે પાની ઉઠાઇ લાખો પરેશાની,
ચંચલ અચપલ ચલી રસ્તેસે હમપે ચલાવે તીર.
તુજકો ખુદાકી કસમ હએ જાલીમ બતા મેરી તકસીર,
ખોયા હએ ગાંઠકા હપને દામ—ન નીકલા તુજસે,
દીલમે લગોલગીહએ દરશનકી—ગાંઠ તુમ ખોલોતનમનકી
હુવાએ મીસાલ ગુલશનકી જાએગી બહાર જોબનકી.
કલસે દીલ બેકલ હએ મેરી જાં સુનકે તેરી તકસીર,
હાલપે મેરે લુત્ફ કરમકર બેહેરે ખુદા બેપીર.
ગુઝરા રો રો સુબ્હ વ શામ—ન નીકલા,

દીખાકે ઝુલ્ફ સુતે ગલેમે ડાલી તમોને ઝન્જીર.
નીગાહ બરછી અબરૂ શમશીર દીલે આશકકો દાલો મીર.
શકલ પીઆરી તેરી મેરી આંખોમે હયે દીન રએન.
યાદમે તેરી આઠ પહર રહેતા હું બે ચએન,
નહીં એક પલ દીલકો આરામ—ન નીકલા.
અબી મીલના હોતો આ મીલ વગર ન કત્લહી કર કાતીલ,
ન જાના છોડ મુજેહ બીસ્મીલ કે આ હો મેરી મુશકીલ,
ખીઆલ નીખારે ઈંસાજીરે ઓર નએ હયે છંદ,
સુનકે સબાકે બીચ ઝંબા દુસ્મનકી હોગઇ બંદ
શાહઅલી ફકીરકે હયે કલામ—ન નીકલા.

અજી સાહેબ નતીજા મીલ જાયેગા—તર્જ.
તયાર હયે મેલા માહીમકા અયે યાર હયે મેલા માહીમકા,
ચલો ચલેંગે સએર કરેંગે ફીર દેખેંગે કબ=હયે મેલા,
હવયે ખુબ રૂશનાઇ માહીમકે ઉરસમે,
હરએક દુકાન સજાઈ માહીમકે ઉરસમે
કાસમતસે રસાઈ માહીમકે ઉરસમે
સુરતકી હએ મીઠાઇ માહીમકે ઉરસમે
રેલ યા વીકટોરીઆમે ચલેંગે ફીર દેખેંગે કબ—હયે મેલા

મેરે ગમકા તરી સુનીએ ફીસાના-તર્જ.
કોઇ ખોયા કોઈ કમાયા યે રંગ લાયા મેલા માહીમકા,
યેકકો બીગાડા યેકકો બનાયા યે રંગ લાયા મેલા માહીમકા
કરકે ઝીયારત ફાતહા પઢકે કોઇ હુવે દીલશાદ,
કોઈ રૂપીઆ હાર જુગારમે રો રો કરે ફરીઆદ.
કોઈ ગીરદી બનાયા જીત ન પાયા—યે રંગ લાયા મેલા
પીકે શરાબ તાડી ઝાઇ ફીરતે મચાતે ધુંમ
કરકે લડાઈ કએદ હો ચોકીમે રહે મગમુમ.
સુબ્હે હોશમે આયા તો પચાતાયા—યે રંગ લાયા—મેલા
યા કહી મુજરા સુનનેકે જા બયેઠે હો સરસાર.
રંડીકો નશેમે દેકે હુવે નાદા આખીર કાર.
પાસ યયસા ન પાયા રોટીન ખાયા યે રંગ લાયા—મેલા

આયા ઓરસ માહીમકા હુવા હજુંમ અ લમકા– આયા
સજે સજાએ દુકાન કાબીલ સયરકે હયે હઝાર
કંહી બરફી સુરતકીયા અજબ મઝેદારકા હયે બેપાર—આ
વીલાયતી સામાનકી દુકાના પર હયે તાઝાબાહાર.
હયે અજબ સુનઅતદાર ગુલો અશજાર કહી અસબાર,
કહી પે મુજરા કરતી બયોઠી કોઈ પરી દેખસાર.
બયેઠે સુનતે રએ ઝરદાર મસ્ત શરશાર ખુદારકી ખબાર,
કંહી ચાહ ટાસ્નોંમે સુરગ બીરયાની મઝેદાર
ખાતે ઝાહીદ મંચ ખારતે લાચા ભજીએ પરમાર—આયા
કંહી ખીલોને કંહી તંબોલન કર બયોઠી સીંગાર,
ખાને આતે હયે બીસયાર બીડે તૈયાર મસાલેદાંર આયા,
કંહી જુઆરી બાદ- ઘરોંમે ખેલાતે હંએ જુગાર.
કંહી ચોરોને અપના કાર કરતે હુશીઆર ખડે દીલદાર
ફાતહા પડને જાતે હોંગે હજારમે દો ચાર
બાકી સબ અપને કાર કરને એક બારજાતેહુશીયાર—આયા

ગઝલ ઝાહીદ

કયા રંગ બીગડને લગ દુનીઆકે ચમનકા તેર્જ,
કયા ફીજાએગા શીકવા શરાબીકે ચલનકા.
જીસકે કે ભરોસાહી નહી ફયલો સુખનકા,
મએ બવારી લગે કરને જો શુરફા સારે બાઝાર
ખાને લગે પઝ મુરદા કમીનોંકે દહનકા,
મએ બવારીમે કર દોલતે એજદાદકો બરબાદ
અફસોસ રહા મરકે વો મહોતાજ કફનકા,
અફઆલ નસારા તે મુસલમાનીકા દાવા
બેજા હુએ ખુરશ હમ રહે મએ ચાપ મટનકા,
તુ નશેમે બેહોશ હશો કયા ફરહ કરેગાં
ઇન્સાફ તો કર હોશમે બીબી વો બહેનકા,
મએ નોશીસે કર તોબાહ નસુહાકી તરહસે.
બવાહાં હો કયામતમે રીદવાકે ચમનકા,
મચે બવારીસે પરહેઝ કરો ભાઇ મુસલમાં,
લાઝલ હુએ તુમેહ માનના ઝાહીદકે સુખનકા,

તમામ શુદ.